

- §§ 216-225 om voldtægt og visse andre forbrydelser mod kønssædeligheden.
- § 232 om blufærdighedskrænkelse.
- § 237 om drab.
- §§ 245-246 om grov vold.
- § 252 om forvoldelse af nærliggende fare for andres liv eller førlighed eller for, at nogen smittes med en livstruende og uhelbredelig sygdom.
- §§ 260-261 om ulovlig tvang, uberettiget frihedsberøvelse mv.
- § 276, jf. § 286, om tyveri af særlig grov beskaffenhed.
- § 288 om røveri.

I medfør af lovens § 2, stk. 2, nr. 1, er det derudover en forudsætning for registrering i persondelen, at DNA-analysen er udført i en straffesag af den ovennævnte karakter på grundlag af biologisk materiale udtaget efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72.

Da det er en betingelse, at DNA-analysen er udført i forbindelse med den konkrete straffesag, der kan føre til registrering, kan der ikke registreres DNA-profiler på grundlag af biologisk materiale tilvejebragt i andre straffesager. Der kan således f.eks. ikke bruges blodprøver fra sager om promille- eller spirituskørsel. Betingelsen om, at DNA-analysen skal være udført på grundlag af biologisk materiale udtaget ved et legemsindgreb efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72, indebærer endvidere, at der ikke kan registreres DNA-profiler på grundlag af materiale udtaget i forbindelse med undersøgelse eller behandling i sundhedsvæsenets regi. Se i det hele Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3050.

Det relevante legemsindgreb ved udtagelse af biologisk materiale til brug for en DNA-analyse – i praksis en blod- eller spytp prøve – er en legemsundersøgelse, jf. retsplejelovens § 792, stk. 1, nr. 2. Det følger således af henvisningen i DNA-profilregisterlovens § 2, stk. 2, nr. 1, til retsplejelovens kapitel 72, at det er en forudsætning for registrering i persondelen, at betingelserne for foretagelse af legemsundersøgelse er opfyldt. I medfør af retsplejelovens § 792 a, stk. 2, nr. 1, må legemsundersøgelse af en sigtet for det første kun foretages, hvis der er begrundet mistanke om, at den pågældende har gjort sig skyldig i en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover. Dernæst er det efter § 792 a, stk. 2, nr. 2, en betingelse, at indgrebet må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen. Dette såkaldte indikationskrav ved legemsundersøgelse har den konsekvens, at der kan forekomme situationer, hvor en person sigtes for en af de forbrydelsestyper, der kan føre til registrering i DNA-profilregisteret,

uden at der kan tilvejebringes en DNA-profil af vedkommende. Dette vil navnlig kunne tænkes i sager, hvor der aflægges tilståelse eller ikke er efterladt et biologisk spor i den konkrete sag, jf. nedenfor i afsnit 4.1.4. samt Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3048-3049.

Betingelsen i § 2, stk. 2, nr. 1, om, at det biologiske materiale skal være udtaget efter reglerne i retsplejelovens kapitel 72, vil også være opfyldt, hvor der i medfør af retsplejelovens § 792 d, stk. 1, er foretaget et legemsindgreb efter samtykke fra en ikke-sigtet person, og denne person efterfølgende bliver sigtet i den pågældende sag, jf. Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, side 3050.

Sletningsreglerne for DNA-profilregisterets persondel er fastsat i lovens § 3. Det følger af § 3, stk. 1, nr. 2, at en person, der har været sigtet, men ikke er fundet skyldig, skal slettes af registeret, når der er forløbet 10 år fra frifindelse, afgørelse om påtaleopgivelse eller tiltalefråfald uden vilkår. Efter § 3, stk. 1, nr. 3, skal en person endvidere slettes af registeret, når den pågældende er fyldt 70 år. I medfør af § 3, stk. 3, kan sletning i disse to tilfælde dog undlades, hvis det efter en konkret vurdering undtagelsesvis findes nødvendigt at opretholde registreringen. Efter § 3, stk. 1, nr. 1 og nr. 4-6, skal oplysninger i persondelen endelig straks slettes, når sigtelse er opgivet som grundløs, når oplysningerne er tilvejebragt ved et legemsindgreb, som retten nægter at godkende, eller som retten eller politiet selv efterfølgende finder uhjemlet, eller når andre grunde undtagelsesvis taler herfor, f.eks. hvis en anden person – uden at have været sigtet som medgerningsmand – senere findes skyldig i forbrydelsen.

I *spordelen* må optages ikke-personidentificerede DNA-profiler af biologisk materiale, der er fundet på gerningssteder eller på effekter, personer eller steder med tilknytning til en forbrydelse, jf. DNA-profilregisterlovens § 2, stk. 2, nr. 2. I modsætning til persondelen er der ikke fastsat særlige begrænsninger for, hvilke forbrydelsestyper der kan føre til registrering af sporfund. I DNA-profilregisterets spordel kan der således optages DNA-profiler af biologiske spor sikret ved alle former for kriminalitet, herunder ved indbrud og anden berigelseskriminalitet. I medfør af § 2, stk. 2, nr. 2, må spordelen ikke indeholde DNA-profiler, der er blevet personidentificeret. Dette er tilfældet, uanset om sporet stammer fra en sigtet, der kan registreres i persondelen i medfør af lovens § 2, stk. 2, nr. 1, eller fra f.eks. et offer eller en sigtet, der ikke opfylder betingelserne for registrering i persondelen.

Efter DNA-profilregisterlovens § 4 skal oplysninger i spordelen slettes, når sporfundet er person-iden-